

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Milana Lipovského na neverejnom zasadnutí v Bratislave dňa 20. februára 2013 v trestnej veci obvineného **J. B. a spol.** pre pokračovací obzvlášť závažný zločin krádeže z časti dokonaný a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/, písm. e/, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i/ Tr. zák. a iné, o návrhu obvineného J. B. na odňatie a prikázanie veci, podaného prostredníctvom obhajcu, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obvineného J. B. a spol. v súčasnosti vedená na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 4T 66/2012, **sa Krajskému súdu v Banskej Bystrici** ako odvolaciemu súdu **n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Dňa 22. júna 2012 bola na Okresnom súde Banská Bystrica podaná obžaloba prokurátorkou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Odboru osobitného určenia na obvineného J. B. ako aj ďalších s ním obžalovaných obvinených. Obvinený J. B. je obžalovaný z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu krádeže z časti dokonaného a z časti v štádiu pokusu podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/, písm. e/, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i/ Tr. zák., pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Dňa 7. januára 2013 na neverejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Banská Bystrica, ktorého predmetom bolo rozhodnutie o žiadosti obvineného J. B. o prepustenie z väzby na slobodu, požiadal obvinený B., prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. V.,

aby predmetná trestná vec bola odňatá Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Návrh odôvodnil tým, že tento súd vníma ako zaujatý vzhľadom na rozhodovanie o väzbe, ktoré považuje za hrubo v rozpore so zákonom, odôvodňujúce väzbu len výpoveďou jedinej osoby, ktorej výpoveď nebola za 20 mesiacov ničím potvrdená. Obvinený B. na základe týchto skutočností stratil dôveru, že jeho sťažnosť bude prejednaná nezaujatým súdom.

Vec bola najvyššiemu súdu predložená na rozhodnutie dňa 14. februára 2013. Ako vyplýva z predkladacej správy Krajského súdu v Banskej Bystrici, tento predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie námietku zaujatosti obvineného J. B. proti všetkým sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici (č.l. 2857) ako aj námietky zaujatosti obvineného J. Š. (č.l. 2854), obvineného M. P. (č.l. 2871-2872, 2876-2877, 2890) proti senátu odvolacieho súdu.

Súčasťou spisu je aj vyjadrenie sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici (č.l. 2882-2889) k návrhu obvineného, z ktorého vyplýva, že ani jeden sudca tohto súdu sa necíti byť zaujatý a nemá žiaden vzťah nielen k predmetnej veci, ale ani k stranám trestného konania, či ich zástupcom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného návrhu preskúmal v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. obsah predloženého spisového materiálu a dôvody pre odňatie veci a jej prikázanie inému súdu. Zistil, že návrh obvineného nie je dôvodný.

Podľa ustálenej súdnej praxe námietka zaujatosti vznesená procesnou stranou proti všetkým sudcom konkrétneho súdu sa považuje za návrh na delegáciu v zmysle ustanovenia § 23 Tr. por.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. Keďže obhajca obvineného požadoval odňatie veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici, je príslušný na rozhodnutie Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Dôležitými dôvodmi treba predovšetkým rozumieť také dôvody, ktoré zaisťujú nestranné a zákonné prejednanie vecí, náležité zistenie skutkového stavu bez dôvodných pochybností, ako aj uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich zásad trestného konania, výchovné pôsobenie trestného konania na obvineného i na ostatných občanov, pričom všetky okolnosti majú zabezpečiť najmä dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu. Pri úvahe, či v konkrétnej prejednávanej trestnej veci sú dané dôležité dôvody pre delegáciu, nie je možné vychádzať len z jedného určitého hľadiska či okolnosti, ale je treba zvažovať všetky do úvahy prichádzajúce okolnosti prípadu vo vzájomnej súvislosti.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. Delegácia sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Jedným z dôvodov na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. je aj zaujatosť všetkých sudcov príslušného súdu. V predmetnej veci obhajca obvineného vo svojom návrhu uviedol námietku, že súd vníma ako zaujatý vzhľadom na rozhodovanie o väzbe. Z písomného vyjadrenia jednotlivých sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici najvyšší súd zistil, že sa ani jeden z nich necíti byť v predmetnej veci zaujatý, resp. nemá žiaden vzťah k predmetnej veci ani stranám trestného konania.

Skutočnosť, že obvinený zastáva nesúhlasné stanovisko s rozhodnutiami nadriadeného súdu a polemizuje s názormi súdu vyslovenými v odôvodnení rozhodnutia, nie je takou skutočnosťou, ktorá by zakladala dôvody pre delegáciu veci.

Záverom najvyšší súd konštatuje, že nie je oprávnený rozhodovať aj o ďalších námietkach zaujatosti obvinených J. Š. a M. P., keďže títo vyslovili svoje námietky zaujatosti vo vzťahu ku konkrétnym sudcom senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici (resp. vo vzťahu k celému senátu). V zmysle § 32 ods. 3 Tr. por. mal dotknutý senát krajského súdu postupovať tak, že mal sám rozhodnúť o týchto námietkach zaujatosti, a to uznesením, voči ktorému je sťažnosť prípustná. V prípade podania sťažnosti obvinených voči rozhodnutiu

dotknutého senátu, by bol príslušný rozhodovať v zmysle § 32 ods. 5 písm. d/ Tr. por. iný senát tohto súdu.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre odňatie veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici, rozhodol tak, ako je to vo výroku tohto uznesenia uvedené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 20. februára 2013

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová